

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A. V. T.**, zast. Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovarská 87/130, 323 00 Plzeň, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 6. 2019, č. j. 30 A 52/2018 - 39,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 1. 7. 2019 kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 12. 6. 2019, č. j. 30 A 52/2018 - 39. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, č. j. 6497/1.30/17-3, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj se sídlem v Plzni (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 8. 2017, č. j. 7320/6.30/17-8. Správní orgán I. stupně uvedeným rozhodnutím zamítl žádost stěžovatele o obnovu řízení sp. zn. 6-2012-5789, č. j. 10027/6.71/12/14.3.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 8. 7. 2019, č. j. 5 As 202/2019 - 7, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 17. 7. 2019. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 1. 8. 2019. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost neuhradil.

[4] Dne 5. 8. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud přípis zástupce stěžovatele, ve kterém uvádí, že se pokoušel kontaktovat stěžovatele za účelem zajištění platby soudního poplatku telefonicky, jakož i doporučeným dopisem adresovaným na adresu evidenčního pobytu stěžovatele. Telefonické spojení však nebylo možné navázat a doporučený dopis se zástupci stěžovatele vrátil zpět jako nedoručitelný. Zástupce stěžovatele proto uvedl, že *„je tedy nucen přistoupit k výpovědi plné moci z důvodu nespolupráce klienta.“*

[5] Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvádí, že povinností zaplatit soudní poplatek se zabýval rozšířený senát zdejšího soudu ve svém rozsudku ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69, ve kterém uvedl, že *„placení soudního poplatku není úkonem, který by musel vykonat účastník osobně, nýbrž že se jedná o úkon, který může vykonat jeho zástupce“* (důraz přidán). Z žádného ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. (zákon o soudních poplatcích, pozn. doplněna Nejvyšším správním soudem) *neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka proto doručením tohoto usnesení jeho zástupci.“*

[6] Z výše citovaného je zřejmé, že zástupce stěžovatele v souvislosti se zaplacením soudního poplatku za podanou kasační stížnost nebyl povinen zajišťovat, aby platbu uvedeného poplatku provedl stěžovatel osobně. Naopak, zaplacení soudního poplatku je takovým úkonem, který mohl zástupce stěžovatele učinit sám, aniž by musel stěžovatele výslovně kontaktovat.

[7] Nejvyšší správní soud dále dodává, že v souladu s § 441 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), je nezbytné rozlišovat (i) dohodu o plné moci, jakožto dvoustranné (případně vícestranné) právní jednání mezi zmocněncem a zmocnitelem, na základě kterého vznikne vztah zastoupení, a (ii) plnou moc, která je na rozdíl od dohody o plné moci jednostranným právním jednáním zmocnitele adresovaným třetím osobám, přičemž hlavní funkcí tohoto právního jednání je prokázání vzniku dohody o zastoupení (dohody o plné moci). Plná moc má tedy deklarovat vzniklý vztah mezi zmocněncem a zmocnitelem. Jedním ze způsobů, jak může zmocnění zaniknout, je jeho vypovězení zmocněncem.

[8] Z přípisu zástupce (zmocněnce) stěžovatele ze dne 5. 8. 2019 nicméně jednoznačně nevyplývá, zda dohodu o plné moci skutečně vypověděl, či nikoliv. Zástupce pouze uvedl, že: *„je tedy nucen přistoupit k výpovědi plné moci z důvodu nespolupráce klienta.“* Samotnou výpověď dohody o plné moci nedoložil. Současně ze znění výše uvedeného sdělení nelze usuzovat, zda již k vypovězení došlo, nebo teprve dojde následně. Sdělení zástupce stěžovatele proto Nejvyšší správní soud považuje za neurčité a má za to, že zastoupení dále trvá.

[9] Současně je však nutné upozornit na skutečnost, že vypoví-li zmocněnec zmocnění, je i nadále podle § 449 odst. 1 občanského zákoníku povinen učinit vše, co nesnese odkladu, aby zmocnitel nebo jeho právní nástupce neutrpěl újmu. V takovém případě má zmocněncovo jednání tytéž účinky, jako by zmocnění dále trvalo, neodporuje-li tomu, co nařídil ještě zmocnitel nebo jeho právní nástupce. Obrátil-li se tedy stěžovatel na svého zástupce s tím, že jeho vůlí je nalézt ochranu svých veřejných subjektivních práv v řízení o

pokračování

kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem, je povinností takového zástupce zaplatit soudní poplatek za podanou kasační stížnost ve lhůtě stanovené usnesením soudu, přestože není schopen v dané lhůtě navázat se stěžovatelem kontakt. V opačném případě by totiž zmocnitel (stěžovatel) mohl utrpět újmu spočívající v tom, že řízení o jeho kasační stížnosti bude zastaveno.

[10] V nyní projednávané věci je nepochybné, že usnesení, jímž Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, bylo zástupci stěžovatele řádně doručeno a nabylo právní moci. Vzhledem k tomu, že soudní poplatek ve stanovené lhůtě nebyl zaplacen, Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zastavit.

[11] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. září 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu